

af den Formue, der besiddes af andre Folk, der opholde sig uden for Kommunen, var det meget nemmere at indkræve en Kapitalskat og refundere tilbage til de Kommuner, der vare mindre bemidlede. Jeg antydede forleden Dag, at jeg fandt det aldeles berettiget at gøre det, idet jeg finder, at den udlaante Kapital i en Kommune paa en vis Maade driver Næring der og derfor ogsaa bør svare en Slags Næringsskat til den Kommune.

Formanden: Det ærede 2det Medlem for 10de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Bojsen: Jeg vil kun svare den sidste ærede Taler, at Aarsagen, hvorfor man gør dette, at refundere 40 pr. Tusinde, er Hensynet til, at man kunde tænke sig en Kommune, hvor der var overmaade stor Gæld paa alle de Ejendomme, der ligge i Kommunen. Uagtet der altsaa er en stor Gæld paa Ejendommene, foranledige disse Ejendomme jo alligevel kommunale Udgifter. Idet man nu refunderer 40 pr. Tusinde uden Hensyn til Gælden, vil en saadan Kommune faa en rigeligere Sum refunderet. Det er naturligvis Grunden dertil.

Estrup: Jeg skal kun tillade mig at udtale et Par Ord om, hvad jeg ikke finder rigtigt i det foreliggende Forslag, og jeg skal søge, saavidt muligt, ikke at komme til at gentage mig i noget af det, der er fremkommet under andre Sagers Behandling om det samme Emne.

Jeg vil da først gøre den Bemærkning — jeg kunde maaske sige, at jeg som tidligere Finansminister bedst har Følelse derfor — at det i mine Tanker er urigtigt at fastsætte saa store sikre Udgifter for Statskassen og kun anvise til delvis Dækning deraf ganske ubestemt kalkulerede Beløb. Forholdet er jo det, at det, som kommer til sikker Udgift for Statskassen, er et Beløb af over 10 Mill. Kr. — regnes den fjerde saakaldte Skattelov, Tiendeafsløningsloven, med, bliver det over 11 Mill. Kr. — medens der til Dækning derfor kun er den kalkulerede Indtægt af, hvad den første Indkomst- og Formueskat her i Landet skulde kunne indbringe, altsaa Beregninger, som i mine Tanker saa temmelig svæve i Luften. For nogle Kommuners Vedkommende har man jo Data at holde sig til, for andres aldeles intet. Det er i mine Tanker finansielt set fejlt anlagt at lægge saa store vedvarende Byrder paa

Statskassen som 10—11 Mill. Kr. og saa til Vederlag derfor kun anvise det mulige Provenu af en splinterny Skat, som ikke er prøvet her i Landet nogen Sinde. Regeringens Forslag har en bestemt Udgift til samme Formaal og ikke dette ubestemte som her.

En anden Bemærkning, jeg vil gøre angaaende Forslaget, er i Grunden kun en Gentagelse af, hvad vi nys hørte af det ærede Medlem for 9de Kreds (la Cour). Den gaar ud paa, at denne Overgang af Statsskatter til Kommunerne jo i Virkeligheden kun er tilsyneladende, de vedblive uforandret at være Statsskatter, og denne saakaldte Overgang er kun Udtryk for en Udmaaling af det Kvantum, som man vil have udbetalt til Kommunerne. Denne Overføring er kun en Navneværdi og ikke nogen Realitet. Men det har den uheldige Betydning, at det vil blive langt vanskeligere at faa foretaget det, der ønskes fra saa mange Sider: at faa selve Statens Grundskatter forandrede. Her maa jeg indskyde den Bemærkning til det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Bojsen), at naar jeg i en tidligere Samling gjorde opmærksom paa, at det, at overføre Skatter til Kommunerne som Kommuneindtægt, altsaa opgive dem som Statsindtægt, vilde faa en uheldig Indflydelse paa Valgberettigelsen til Landstinget, og naar jeg denne Gang har udtalt mig, jeg tror ogsaa i Gaar, for at paabegynde en Forandring af de nuværende Statsgrundskatter, da har jeg ikke udtalt det saaledes, som om det skulde vederlægges med Formue- og Lejlighedsindtægter o. s. v., men jeg har udtalt det saaledes, at de skulde omlægges med Grundskatter, men efter et andet System. Det er det, der er paabegyndt i Regeringsforslaget eller i alt Fald delvis udført — jeg tør ikke sige begyndt — ved at man ophæver Land- og Ligningsskatten og sætter en anden Grundskat i Stedet, en Grundskat, der bliver retfærdigere ikke blot, fordi det kan siges at blive en ny Matrikel for Landejendommene, men ogsaa retfærdigere, fordi den kommer til at hvile paa alle de andre Grundejendomme paa Landet. Den Indvending, jeg i sin Tid har gjort imod, at Land- og Ligningsskat forsvandt som Statsskat, rammer jo ikke det nu foreliggende Regeringsforslag, idet der kommer en anden Grundskat, som vil give den samme Adkomst til Valgret til Landstinget, som Land- og Ligningsskatten hidtil har bidraget til at give.

En anden Mangel ved det foreliggende Forslag efter min Mening, naar det skal